

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 600/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца „Raiffeisen banka“ АД Београд, чији је пуномоћник Марко Миловановић, адвокат из ..., против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Ђурић, адвокат из ..., одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Зајечару и Другог основног суда у Београду, на седници одржаној 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом извршном предмету, месно је надлежан Основни суд у Зајечару.

Образложење

Основни суд у Зајечару је решењем о извршењу Иив 139/17 од 17.07.2017. године, дозволио предложено извршење на основу веродостојне исправе ради намирења новчаног потраживања. Против овог решења извршни дужник је поднео захтев за укидање правноснажности и приговор 26.01.2018. године.

Решењем Основног суда у Зајечару Ив 139/17 од 17.07.2018. године захтев за укидање клаузуле правноснажности је одбијен као неоснован, а приговор извршног дужника изјављен против наведеног решења од 17.07.2017. године одбачен као неблаговремен. Виши суд у Зајечару је одлучујући о жалби донео решење Гжи 314/18 од 11.06.2019. године којим је укинуо решење Основног суда у Зајечару Иив 139/17 од 17.07.2018. године. Након тога, Основни суд у Зајечару је донео решење Иив број 244/19 од 14.01.2020. године којим је укинута клаузула правноснажности на решење од 17.07.2017. године, да би решењем Ипв Ив 19/20 од 15.06.2020. године са исправком од 21.07.2020. године ставио ван снаге решење о извршењу истог суда Иив 139/17 од 17.07.2017. године у делу у коме су одређени средство и предмет извршења, а спроведене извршне радње укинуо и одлучио да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога, а списе предмета доставио Другом основном суду у Београду.

Други основни суд у Београду није прихватио своју месну надлежност и предмет је уз пропратни акт П 3289/20 од 27.10.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 87/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 106/2015), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Зајечару.

Одредбом члана 62. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 106/2015), прописано је ако су странке закључиле споразум о месној надлежности, извршни поверилац може тражити у предлогу за извршење да се, ако поступак буде настављен као по приговору против платног налога, настави пред судом који је надлежан по споразуму о месној надлежности. Извршни поверилац је дужан да уз предлог приложи споразум о месној надлежности.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14,), прописано је да ако законом није одређена искључива месна надлежност неког суда, странке се могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан, док према ставу 3. истог члана, споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа. Ставом 4. истог члана прописано је да исправу о споразуму (о уговореној месној надлежности), тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

У конкретном случају поступак је инициран предлогом за извршење, извршног повериоца, овде тужиоца, који је уз предлог за извршење доставио Уговор о кредиту од 29.06.2006. године, закључен између парничних странака којим је, за случај спора који евентуално произиђе из овог Уговора, уговорена месна надлежност суда у Београду (члан 9. Уговора). Извршни поверилац, је у предлогу за извршење, ставио и предлог да се у случају спора списи предмета уступе месно надлежном Другом основном суду у Београду.

Имајући у виду да се не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност неког суда, да је месна надлежност Основног суда у Зајечару заснована подношењем предлога за извршење том суду, те да споразумом на који се позива извршни поверилац-уговором о кредиту није уговорена надлежност тачно одређеног суда у Београду, то се тај суд није могао огласити месно ненадлежним због чега је надлежан Основни суд у Зајечару

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић